

Ministerul Finanțelor Publice
Agencia Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a Județului Teleorman

Str. Dunării nr. 188
Alexandria, Teleorman
Tel : +0247 312 788
Fax : +0247 421 178
e-mail: ALTRJUDX01@mfinante.ro

D E C I Z I A

Nr. 324 din 2011

Privind: soluționarea contestației formulată de **S.C. .... S.R.L.** cu sediul social în mun. ...., județul Teleorman, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Teleorman sub nr. ..../.....2011

Prin cererea înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Teleorman sub nr. ..../.....2011, **S.C. .... S.R.L.** - cu sediul social în mun. ...., județul Teleorman -, a formulat contestație împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. ..../.....2011 emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Teleorman, sinteză a Procesului verbal de control nr. ..../.....2011, documente ce au fost transmise societății comerciale petiționare cu Adresa nr. ..../.....2011.

Cu Adresa nr. ..../.....2011 a fost transmis contestația – împreună cu 20 de anexe -, în vederea constituirii și transmiterii dosarului cauzei.

Prin Adresa nr. ..../.....2011– înregistrată la D.G.F.P. Teleorman sub nr. ..../.....2011 -, organul emitent al actului administrativ fiscal atacat transmite dosarul contestației împreună cu Referatul cu propunerile de soluționare, prevalându-se de dispozițiile legale în materie, respectiv Ordinului nr.2.137/2001 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din OG nr.92/2003 privind Codul fiscal - publicat în Monitorul Oficial nr.380 din 31 mai 2011.

În aceste condiții, obiectul contestației îl constituie suma totală în cuantum de .... lei reprezentând :

- accize: ..... lei;
- accesorii aferente (majorări, dobânzi și penalități): ..... lei;
- TVA: ..... lei;
- accesorii aferente (majorări, dobânzi și penalități): ..... lei.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Fiind îndeplinite și celelalte condiții procedurale de contestare prevăzute de lege, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Teleorman, este competentă să soluționeze pe fond cererea.

I. S.C. .... S.R.L., cu sediul social în municipiul ...., județul Teleorman, formulează în termen legal contestație împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. ..../.....2011, care constituie titlul de creanță rezultat în urma întocmirii de către organele vamale din cadrul DJAOV Teleorman, a Procesului verbal de control nr. ..../.....2011.

1. Cu privire la readoptarea măsurii de control ulterior

Consideră că trebuie reamintit faptul că anterior a depus contestație împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. ..../.....2011, care a constituit titlul de creanță rezultat în urma întocmirii de către organele vamale din cadrul DJAOV Teleorman a Procesului verbal de control nr. ..../.....2011, contestație urmare careia DGFP Teleorman a desființat aceste acte, conderând că nu pot fi reținute motivele pentru care a fost stabilită în sarcina sa suma de .... lei, sumă care face obiectul și a contestației prezente.

Susține că în data de .....2006, S.C. .... S.R.L. în calitate de titular, a depus la Biroul Vamal ....., prin comisionarul vamal SC .... SRL, Declarația vamală EU4 nr. ..../.....2006, de import definitiv pentru autoturismul ....(care se încadrează în categoria autoturisme folosite-an fabricație 2004).

Mijlocul de transport a fost încadrat la poziția tarifară 87.03.32.90.002 - autoturisme și alte autovehicule, în principal concepute pentru transportul persoanelor (altele decât cele de la poziția 87.02).

Pe baza documentelor depuse la autoritatea vamală teritorială, sub supraveghere vamală, baza de impozitare a drepturilor vamale datorate a fost calculată potrivit OMFP nr. 687/2001 pentru determinarea valorii în vamă, la nivelul sumei de .... euro - .... lei (rubrica 47).

Urmare acestei încadrări, organele vamale au acordat liberul de vamă, autoritatea vamală lăsând la dispoziția titularului declarației vamale marfa vamuită, în scopul prevăzut de regimul vamal sub care acesta a fost plasat -import definitive; liberul de vamă trebuind să semnifice încheierea operațiunii de vămuire și parcurgerea tuturor procedurilor cuprinse în această activitate.

Față de această argumentare reține că mărfurile sau bunurile plasate sub regimuri definitive, capătă după vămuire, același caracter ca și mărfurile sau bunurile indigene, iar autoritatea vamala sub supravegherea căreia s-au desfășurat procedurile de vămuire, nu ar mai trebui să exercite nici un fel de acțiuni asupra acestora după ce a acordat liberul de vamă.

Reține că documentul reprezentând DVI are rezervată o rubrică ce ar trebui completată de autoritatea vamală în cazul în care nu este de acord cu valoarea în vamă declarată de importator, susținând că se putea menționa în acest caz metoda agreată de Acordul GATT pentru stabilirea valorii în vamă; Declarația vamală nr. ..../.....2006, neavând consemnate la rubrica respectivă mențiuni cu privire la dezacordul autorității vamale, legat de valoarea declarată în vamă.

Se arată că ulterior, la limita termenului de prescripție, - .....2011, aceleași organe vamale, au reîncadrat starea de fapt și de drept, menționând că la data vămuirii nu trebuiau aplicate prevederile OMFP nr. 687/2001 pentru determinarea valorii în vamă, această valoare trebuind să fie determinată prin aplicarea art. 76, 77, 141 , 148 din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al României, coroborate cu prevederile Acordului general pentru tarife si comerț(GATT), pe baza cărora, s-a rectificat baza de impozitare (ca fiind valoarea de tranzacție); stabilindu-se o diferență netaxată - din factura externă - la nivelul sumei de .... euro (..... lei).

La valoarea în vamă recalculată după valoarea de tranzacție, au fost stabilite de către organele vamale diferențele suplimentare de plată în cuantumul contestat.

Urmare adoptarii acestor măsuri, s-a formulat contestație, care a primit soluția de desființare, menționându-se că din actele atacate nu se poate reține motivele pentru care a fost stabilită în sarcina contestatoarei suma de 10.695 lei, reprezentând debite suplimentare.

Susține că fără să se țină cont de rezoluția organelor de soluționare în refacerea actelor anulate, acest nou control ulterior a generat alte două acte netemeinice și nelegale, atacate prin contestația de față pe următoarele considerente:

- baza legală în ceea ce privește determinarea valorii în vamă trebuia să țină cont de data producerii fenomenului economic, respectiv data vamuirii - .....2006; la acea dată fiind aplicabile prevederile Legii nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile HG nr. 1114/2001 reprezentând Regulamentul de aplicare a Codului vamal, cu modificările și completările ulterioare. Procedura de control ulterior, în situația în care se impunea adoptarea unei astfel de măsuri procedurale până la data de 19 iunie 2006, ar fi fost reglementată de art. 61 din Legea nr. 141/1997.

Se precizează că aceasta măsură fiind adoptată (inițial -la primul control ulterior) la limita termenului de prescripție, - 5 ani(fara 5 zile) - de la producerea fenomenului în cauză, norma legală care a reglementat aceasta procedura a fost dată de art. 100 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României (în vigoare de la data de 19.06.2006), coroborată cu art. 61 din Legea nr.141/1997 (în măsura în care nu contravin una alteia); același temei legal trebuind să fie aplicabil și în cazul noului control ulterior - inițiat în data de .....2011; norme potrivit cu care procedura de control ulterior, se putea declanșa și la solicitarea declarantului; în cazul de față însă adoptarea măsurii de control ulterior s-a realizat din oficiu.

În raport cu aceste norme procedurale consideră ca se impunea a fi individualizate informațiile considerate de organele vamale ca fiind inexacte ori incomplete (la data vamuirii); noile elemente de care au dispus autoritățile vamale, pentru rectificarea bazei de impunere, cu atât mai mult cu cât apreciază că în Decizia de soluționare nr. 46/2011, acest fapt a reprezentat concluzia care a condus la anularea actelor atacate.

Se apreciază că *noile acte* întocmite de organele vamale nu sunt mai temeinice și mai legale decât *vechile acte* anulate, deoarece nici acum nu sunt prezentate noile elemente de care au dispus organele vamale la noul control ulterior, acesta desfășurându-se la sediul DJAOV Teleorman pe baza documentelor depuse de S.C. .... S.R.L. la data de .....2006 și nu pe baza unor noi elemente (documente).

Autoarea cererii sesizează că la vamuirea efectuată în data de .....2006, informațiile ori documentele depuse în vamă au stat la acordarea liberului de vamă, autoritatea vamală consfințind în scris prin emiterea acestui document (liberul de vamă) ca informațiile și documentele prezentate sunt suficiente și complete, aducând în susținere prevederile art. 56 și 57 din HG nr. 1114/2001 - Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României -, trebuind să se țină cont și de faptul că pe lângă răspunderea pe care o poartă importatorul, autoritatea vamală este investită cu obligația deloc lipsită de importanță de a verifica documentele necesare vămuirii.

Se susține că în cazul de față, după verificarea documentelor depuse în vamă și acordarea liberului de vamă, operațiuni realizate sub supraveghere vamală, reprezentanții DJAOV Teleorman au consfințit faptul că declarația vamală în detaliu este completată corect, respectiv ca există concordanța între aceasta și celelalte documente anexate de petiționară; în sprijinul motivării celor solicitate invocându-se Decizia DGV nr. ..../2003 pentru aprobarea Normelor tehnice privind imprimarea , utilizarea și completarea declarației vamale în detaliu.

Se mai reține faptul că în DVI nr. ..../.....2006:

-la rubrica 22 "Moneda și valoarea total facturată" a fost înscrisă valoarea din factură a autovehiculului , respectiv ..... euro;

-la rubrica 43 "Valoarea statistică" a fost înscrisă suma de ..... lei;

-la rubrica 47" Calculul impozităților" a fost înscrisă valoarea de catalog conform OMFP nr. 687/2001, respectiv suma de ..... euro, transformată în lei .....

-la rubric a J - "Controlat la vama de destinație", organele vamale au înscris mențiunea "C.D. -CONFORM", aplicând totodată semnătura și ștampila, reținându-se astfel faptul că la controlul documentar (control efectuat pe baza acelorași documente, care au stat la baza ulterioarei duble regularizari a situatiei), nu au fost constatate neconcordanțe, existența unor consemne, lipsa unor documente sau completarea incorectă a declarației vamale, condiții în care agenții vamali desemnați ar fi avut obligația de a înscris în partea dreaptă a rubricii J mențiunea "vezi verso rubrica J", iar organele vămii nu au întocmit astfel de acte de constatare, procese verbale, sau procese verbale preliminare, reținându-se astfel că aceste constatări ale controlului documentar au fost conforme cu datele înscrise în declarația vamală sau în documentele anexate acesteia; aceleași documente prezentate de importator care au stat inițial la aplicarea regimului vamal solicitat și acordarea liberului de vamă, tot aceleași documente fiind reverificate și la dublul control ulterior, fiind considerate ca purtătoare de informații incomplete și inexacte.

Astfel, se concluzionează că în cauză nu poate fi vorba de elemente noi, bazate pe informații incomplete sau inexacte, care să conducă la regularizarea situației ci doar de modul contrar în care autoritatea vamală a aplicat dispozițiile legale la data vamuirii inițiale față de reîncadrarea făcută la controalele ulterioare, considerând astfel că nu se impunea adoptarea măsurii de control ulterior, nefiind întrunite condițiile procedurale regăsite în normă, ceea ce ar conduce la concluzia că încadrarea valorii în vamă potrivit OMFP nr. 687/2001 pentru determinarea valorii în vamă, reprezintă măsura temeinică și legală, măsură aplicată inițial.

2. Referitor la aplicarea (la control ulterior) a prevederilor art. 76, 77, 141 , 148 din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al României, coroborate cu prevederile Acordului general pentru tarife și comerț (GATT) și nu a OMFP nr. 687/2001 privind determinarea valorii în vamă (norma legală aplicată la data vămuirii)

Petiționara consideră că articolele din lege în baza cărora organele vamale au dispus rectificarea bazei de impunere, respectiv 76 la 148 din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al României, constituie cadrul legal general de determinare a valorii în vamă, însă legea enunțată este prezentată în detaliu în HG nr. 1114/2001, care constituie Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, care în art. 109 sunt regăsite distinctiv derogările de la cadrul general prezentat în lege, fiind descrise în detaliu derogările de la cadrul general, ținându-se cont de caracteristicile bunurilor sau mărfurilor importate (ex. vechimea) și calitatea importatorului (persoana fizică ori juridică) alineatele 4, 5 și 6 stabilind:

- alin.(4) -stipulează că pentru bunurile introduse în țară de persoane fizice valoarea în vamă să se stabilească de Ministerul Finanțelor Publice pe baza cataloagelor de prețuri externe, corelate cu prețurile interne - acest alineat nefiind incident în cazul deoarece calitatea importatorului este de persoana juridică;

- alin(5) -stabilește că pentru autovehiculele sau vehiculele noi prevăzute la pozițiile tarifare 87.02, 87.03, 87.04, 87.11 și 87.16 din Tariful vamal de import al României valoarea în vamă să se determine pe baza prețului extern din factura de cumpărare emisă de producător sau de o firmă direct reprezentantă a acestuia, nedistingând între calitatea importatorului -persoana fizică ori juridică- ceea ce conduce la concluzia că se aplică în cazul amândurora; temei legal de asemenea nefiind incident în cazul de față întrucât s-a importat o mașină folosită (second-hand) și nu una nouă;

- alin.(6) stabilește că pentru autovehiculele și vehiculele folosite (cazul petiționarei) valoarea în vamă să se stabilească pe fiecare categorie de vehicule, prin ordin al ministrului Finanțelor Publice, ținându-se seama de vechimea și de caracteristicile tehnice ale acestora, legea nedistingând între calitatea importatorului persoană fizică ori

juridică, ce ar conduce la concluzia că și în acest caz alin.(6) se aplică în cazul amândurora.

Se apreciază că fără a se ține cont de principiul de drept : «*Ubi lex non distinguit, nec nos distiguere debemus*» (*Unde legea nu distinge, nici noi nu distingem*) , organele vamale disting în textul art. 109(6) din HG nr. 1114/2001, faptul ca acesta se refera exclusiv la bunurile introduse în țară de călători sau alte persoane fizice necomercianți, ceea ce ar atrage după sine concluzia eronată a reprezentanților DJAOV potrivit căreia la determinarea valorii în vamă în cazul dedus judecării nu sunt aplicabile prevederile OMFP 687/2001.

Se consideră că valoarea eronată a acestei concluzii este rezultată și din faptul că în situația în care art. 109, alin.(6) ar reglementa explicit doar "conduita în vamă" a persoanelor fizice care importă autoturisme folosite, categoria de importator persoana juridică ce importă aceleași autoturisme folosite nu ar fi reglementată niciunde în lege/regulament.

De asemenea se arată că din titulatura cadrului legal aplicabil petentei, respectiv OMFP nr. 687/2001 "pentru determinarea valorii în vamă" (și nu pentru determinarea valorii în vamă pentru bunurile introduse în țară de călători sau alte persoane fizice necomercianți cum eronat susțin organele vamale), s-ar reține că acest ordin vizează atât persoanele fizice cât și cele juridice, nedistingând între ele.

Totodată se arată că OMFP nr. 687/2001 nu distinge între cazurile în care există facturi, contracte de vânzare-cumparare, ori alte documente, din care să reiasă valoarea de tranzacție, sau valorile cuprinse în aceste documente să fie vadit subevaluate ori alte situații generate de vămuire.

Astfel, se consideră că ar trebui respectate prevederile art. 13 din Codul de procedura fiscala, republicat (OG nr. 92/2003) care prevede că *interpretarea reglementarilor fiscale trebuie să respecte voința legiuitorului așa cum este exprimată în lege.*

În condițiile prezentate, petiționara reține justa aplicare a prevederilor art. 109 alin(6) din HG nr. 1114/2001, potrivit careia determinarea valorii în vamă in cazul dedus judecării să se facă potrivit prevederilor OMFP nr. 687/2001 (cum dealtfel sub supraveghere vamală, sa procedat inițial).

3. Referitor la motivarea în drept a Procesului verbal de control cu ajutorul art. 109 alin (1) din HG nr. 1114/2001.

Sesizează că pentru organele vamale acest alineat din norme „(1)” reprezinta o derogare de la lege, constituind totodata o parte a motivării actelor de control, însă în aceleași condiții alin.„(6)” al articolului 109, este considerat ca neputând constitui o derogare de la lege în vederea determinării valorii în vamă, pentru persoanele juridice care importă autovehicule second hand, scăpându-se din vedere faptul că la data vămuirii initiale nu s-a depus nici o declarație pentru valoarea în vamă, deoarece la acea data organele vamale au respectat legea; în cauză fiind vorba de prevederile punctului 5 al Anexei 5 din HG nr. 1114/2001, în care se reglementează:

5. Declarația pentru valoarea în vamă nu se depune în următoarele cazuri:

- valoarea mărfurilor importate este stabilită, prin reglementări legale, în sumă fixă. - în cauză fiind vorba de OMFP nr. 687/2001.

De unde se poate concluziona modul legal în care au procedat organele vamale inițial, în data de .....2006, și modul netemeinic și nelegal în care au procedat în data de .....2011 și în data de .....2011.

Susține că nu are relevanță mențiunea organelor vamale trecută în actele de control (pagina 3 alineatul 5) prin care se dorește eliminarea art. 109 alin.(6) din HG nr.

1114/2001 - prin argumentarea potrivit căreia "autoritatea vamală realizează procedura de vămuire concomitent cu cea de încasare a drepturilor de import , sursa de venituri pentru constituirea bugetului general consolidat", - considerând ca îndeplinirea buget trebuie făcută în limitele și cu respectarea legii.

4. În ceea ce privește completarea DVI nr. ..../.....2006

Un alt argument apreciat ca fiind determinant pentru care se consideră măsurile adoptate ca netemeinice s-ar regăsi în modul de completare al DVI realizat de organele vamale, care la rubrica 43 din DVI "Metode de evaluare" au menționat codul F în condițiile în care potrivit Deciziei nr. ..../2003 pentru aprobarea Normelor tehnice privind imprimarea, utilizarea și completarea declarației vamale în detaliu, aceasta rubrică se utilizează în cazul operațiunilor de introducere de bunuri în țară care au la bază tranzacții comerciale, înscrind-se numărul articolului potrivit căruia se stabilește metoda de evaluare utilizată pentru determinarea valorii în vamă - din Acordul privind aplicarea art. VII din Acordul general pentru tarife și comerț, exceptând mărfurile ale caror prețuri definitive se stabilesc pe baza de cotații bursiere, caz în care se înscrie codul "R", precum și în cazul autovehiculelor folosite pentru care valoarea în vamă se stabilește conform art. 109 alin. (6) din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, situație în care se înscrie codul "A.F."

Se susține că având în vedere faptul că DVI nu se întocmește pentru bunurile introduse sau scoase din țară de către persoanele fizice (caz în care se utilizează formularul Chitanță), dispozițiile art. 109 alin.(6) se aplică cu atât mai mult autovehiculelor folosite introduse în țară de persoanele juridice .

5. Referitor la invocarea de către autoritatea vamală ca temei de drept în Procesul verbal de control nr. 2002/2011, a unor Adrese emise de MFP -Direcția de Politici și Legislație în Domeniile Vamal și Nefiscal

Se consideră că Adresele nr. 44.5731/15.06.2010 și nr. 446288/PG/20.12.2010 nu pot constitui temei de drept al actului atacat, ele nereprezentând text de lege, ci așa cum susțin și organele vamale, "*interpretarea normelor legale supuse interpretării*"; fiind astfel inadmisibilă invocarea acestora ca temei legal al actului atacat, textul de lege al HG nr. 1114/2001 , art. 109 alin.(6) neputând comporta interpretări (faptul că acesta nu distinge între persoanele fizice și persoanele juridice).

Un punct de vedere al unei autorități a statului (care nu reprezintă text de lege), nu poate să modifice textul de lege, respectiv să distingă unde legea nu distinge.

6. În ceea ce privește invocarea cutumei juridice:" Legea trebuie interpretată în sensul aplicării ei nu în cel al neaplicării ei"

Sesizează asupra faptului că autoritatea vamală ca organ al statului abilitat să aplice legea, la data de ....2006, la vămuirea inițială, a aplicat legea și în mod apreciat ca fiind corect s-a procedat la determinarea valorii în vamă a bunului importat, potrivit OMFP nr. 687/2001, ca ulterior, având ca bază aceleași prevederi legale, și aceleași documente care au stat la vămuirea inițială s-a găsit de cuviință ca speței să i se aplice alta lege; solicitând răspuns punctual cu privire la: *Cine nu a aplicat legea și cine trebuia s-o aplice?*

7. Referitor la invocarea prevederilor anexei 6 pct.12 la Regulamentul de aplicare a Codului vamal (HG nr. 1114/2001).

Se menționează faptul ca acest text de lege a fost abrogat de Ordonanța nr. 59/2003, potrivit căreia

conform literei d) a alin (2) al art. 136 din ORDONANTA nr. 59 din 22 august 2003 publicata in MONITORUL OFICIAL 615 din 29 august 2003, începând cu data de 1 ianuarie 2006 va fi abrogată Anexa 6 la Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.114/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 735 din 19 noiembrie 2001, cu modificările ulterioare.

Întrucât fenomenul economic judecat s-a petrecut la data de 08.02.2006, ulterior abrogării acestui text de lege, se consideră că aceasta reglementare legală invocată nu-și poate regăsi aplicabilitatea în speța de față.

8. În ceea ce privește consecvența autorității vamale de a întocmi acte netemeinice și nelegale.

Apreciază că organul vamal susține faptul că în cauză, persoanelor juridice nu le sunt aplicabile prevederile art. 109 alin.(6) din HG nr. 1114/2001, respectiv OMFP nr. 687/2001., însa, tot acesta apreciază că respectivele prevederi legale sunt aplicabile persoanelor juridice în situația în care valorile cuprinse în facturile de vânzare , contracte de vânzare - cumpărare sau alte documente comerciale erau vădit sub evaluate, fiind sub limitele impuse de OMFP nr. 687/2001; fără ca această precizare să aibă acoperire legală.

În aceste condiții, urmare acestei interpretări atribuită legii, petenta se întreabă dacă au procedat organele vamale la regularizarea situației și în cazul acestor contribuabili care au prezentat facturi vădit subevaluate; dacă aceștia au fost impozitați la nivelul valorii exprimată în factură, fiindu-le restituită diferența plătită în plus, cu trimitere la art.100, alin.(5) din Legea nr. 86/2006, și arătând că nu poate avea acoperire legală mențiunea că OMFP nr. 687/2001 este aplicabilă persoanelor juridice atunci când valorile cuprinse în facturile de vânzare , contracte de vânzare - cumpărare sau alte documente comerciale erau vădit subevaluate, fiind sub limitele impuse de OMFP nr. 687/2001.

9. Referitor la prescrierea dreptului de a stabili o datorie vamală suplimentară.

Întrucât vămuirea inițială a avut loc la data de .....2006 și acest control vamal ulterior a avut loc la data de .....2011, în interiorul acestui interval există mai mult decăt 5 ani calendaristici, fiind astfel prescris dreptul organelor vamale de a stabili noi debite suplimentare.

Se reține, potrivit mențiunilor organelor vamale, faptul că neplata la termen a obligațiilor fiscale principale suplimentare (accize, tva), născute urmare controlului ulterior și întocmirii deciziei de regularizarea situației nr. ..../.....2011, a generat adoptarea unei alte măsuri sancționatorii prin calcularea de obligații fiscale accesorii, reprezentând majorări de întârziere, dobânzi și penalități de întârziere prin nerespectarea dispozițiilor legale aplicabile la data de .....2006, de către S.C. .... S.R.L., caz în care s-a dispus ulterior rectificarea bazei impozabile, care a generat debite suplimentare de plată; neplata acestora atragnd calcularea de accesorii.

Se susține că în formarea acestei concluzii, organele vamale nu iau în considerare prevederile art. 56 si 57 din HG nr. 1114/2001 regulamentul de aplicare a Codului vamal al Romaniei.

Astfel, în situația apreciată ca fiind ipotetică în care importatorul a procedat în mod greșit la declararea valorii în vamă, organele vamale au obligația, de a efectua verificarea documentelor necesare vămuirii, controlul vamal având tocmai scopul de a preveni încălcarea reglementărilor vamale, iar dacă s-a completat incorect declarația vamală, ori datele din declarația vamală nu concordă cu celelalte documente anexate, organele

vamale au obligația de a îndruma contribuabilii pentru corectarea eventualelor date inexacte ori incomplete.

Se susține că după verificarea documentelor depuse în vamă și acordarea liberului de vamă, operațiuni realizate sub supraveghere vamală, reprezentanții DJAOV Teleorman au consfințit faptul că declarația vamală în detaliu este completată corect, respectiv că există concordanța între aceasta și celelalte documente anexate, iar înainte de aplicarea sancțiunii în cauză, organele vamale trebuiau să ia în considerare dispozițiile art. 998 din codul Civil, care ține cont de principiul de drept "*Nemo auditur propriam turpitudinem allegans*" (Nimeni nu poate invoca în susținerea intereselor sale și propria sa culpă):

Orice faptă a omului, care cauzează altuia prejudiciu, obligă pe acela din a cărui greșeală s-a ocazionat, a-l repara.

Astfel, consideră că se impune adoptarea unei măsuri reparatorii în instanța administrativă, în măsura în care s-a demonstrat nelegalitatea și netemeinicia stabilirii în sarcina petentei a accizelor și tva-ului în suma totală de ..... lei, în virtutea principiului de drept *accesoriul urmează principalul*; accesoriile la nivelul sumei totale de ..... lei, constituind de asemenea o măsură nelegală și netemeinică.

Petiționara, având în vedere mențiunile din Decizia DGFP Teleorman nr. ..../2001, decizie de desființare, potrivit căreia, în baza art. 3.6 s-a solicitat organului vamal completarea unui referat prin care aceasta să se pronunțe asupra tuturor argumentelor prezentate de noi, se solicită, ca urmare formulării acestor critici, să răspundă punctual față de toate solicitările de față.

Ca urmare a celor prezentate, autoarea cererii solicită admiterea contestației, anularea actelor atacate și exonerarea de la plata sumei de ..... lei.

II. Din Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. nr. ..../.....2011 emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Teleorman, sinteză a Procesului verbal de control nr. ..../.....2011, documente ce au fost transmise societății comerciale petiționare cu Adresa nr. ..../.....2011, pentru suma totală în cuantum de ..... lei (reprezentând : accize ..... lei; accesorii aferente (majorări, dobânzi și penalități): ..... lei; TVA: ..... lei; accesorii aferente (majorări, dobânzi și penalități): ..... lei), se rețin următoarele **motive de fapt**: în data de .....2006, contestatoarea S.C. .... S.R.L., în calitate de titular, a depus la Biroul Vamal ....., prin comisionarul vamal S.C. .... SRL, declarația vamală EU 4 nr. ..../.....2006 de import definitiv pentru 1 buc. autoturism ..... (folosit) serie sașiu nr. ...., serie motor ....., capacitate cilindrică 1686 cmc, an de fabricație 2004, motorină, culoare gri, în valoare totală de ..... euro, conform facturii externe FN din data de .....2006, având ca exportator ....., Germania, condiția de livrare EXW LandaulPfalz.

Mijlocul de transport a fost încadrat la poziția tarifară 87.03.32.90.002 - autoturisme și alte autovehicule, în principal concepute pentru transportul persoanelor (altele decât cele de la poziția 87.02) inclusiv mașinile de tipul "break" și mașinile de curse, cu motor cu piston cu aprindere prin compresie (diesel sau semidiesel) cu capacitate cilindrică peste 1.500 cmc dar de maximum 2 500 cmc, uzate.

Documentele depuse la autoritatea vamală au fost :

- factura externă FN din data de .....2006 (plus traducere leg.);
- nota Registru Auto Roman TR/...../.....2006;
- carte de identitate nr. TY ..... (plus traducere leg.);
- certificat de origine EUR1 nr. ....;
- declarația de tranzit T1RO .....

Din verificarea documentelor depuse la autoritatea vamală cu Declarația vamală I ..../.....2006, s-au constatat următoarele aspecte :

baza de impozitare a drepturilor vamale datorate a fost calculata în conformitate cu O.M.F. nr. 687/2001, deși valoarea facturată conform facturii externe a autovehiculului în cauză era superioară valorii prevăzute de O.M.F. nr. 687/2001.

Astfel, în rubrica 22 - "MONEDA ȘI VALOAREA TOTAL. FACTURATĂ" a fost înscrisă valoarea din factura externă, respectiv ..... euro, această valoare transformată în lei se regăsește la rubrica 46 " VALOARE STATISTICĂ " respectiv ..... lei , iar în rubrica 47 -"CALCULUL IMPOZITĂRILOR " a fost înscrisă valoarea de catalog conform O.M.F. nr. 687/2001 (mai mică decât valoarea facturată), respectiv ..... euro, transformată în lei, ...

Având în vedere prevederile art. 76, 77, 141 și 148 din Legea 141/1997 privind Codul vamal al României, coroborate cu Articolul 1 din Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife și comerț (G.A.T.T.) s-a procedat la calcularea drepturilor vamale suplimentare convenite bugetului de stat consolidat, prin rectificarea bazei de impozitare ca fiind valoarea de tranzacție (pentru diferența netaxată din factura externă de ..... euro, respectiv valoarea în vamă netaxată de ..... lei).

Conform art. 148 alin.1 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, cuantumul drepturilor vamale s-a stabilit pe baza elementelor de taxare din momentul nașterii datoriei vamale, respectiv data înregistrării declarației vamale de import.

Transformarea în lei a valorii în vamă a bunurilor importate s-a efectuat la cursul de schimb valutar comunicat de Banca Națională a României valabil la data întocmirii declarației vamale de import, respectiv 3,6040 lei/euro.

La valoarea în vamă recalculată după valoarea de tranzacție, s-au stabilit diferențe suplimentare de plată către bugetul de stat consolidat reprezentând obligații fiscale principale și accesorii, la nivelul celor contestate.

Temeiul de drept aplicat:

- Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, în vigoare la data înregistrării Declarației vamale art. 64

- alin. (1) portivit căruia : " *Importul constă în intrarea în țară a mărfurilor străine și introducerea acestora în circuitul economic.* " și

- alin. (2): " *La importul mărfurilor, autoritatea vamală realizează procedura de vămuire și de încasare a datoriei vamale aferente drepturilor de import, aplicând și măsurile de politică comercială.* "

- Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, în vigoare la data înregistrării declarației vamale

- art. 65, portivit căruia: " *Taxele vamale de import se determină pe baza Tarifului vamal de import al României, care se aproba prin lege.* "

- Regularmentul (CEE) nr. 2913/1992 al Consiliului, in 12 octombrie 1992, de instituire a Codului Vamal Comunitar,

- art. 89 alin. (2) potrivit căruia „*Autoritățile vamale iau toate măsurile necesare pentru a reglementa situația mărfurilor pentru care nu s-a încheiat un regim în condițiile prevăzute.* "

- Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, art. 100: „*Autoritatea vamală are dreptul ca, din oficiu sau la solicitarea declarantului, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să modifice declarația vamală în cadrul termenului prevăzut la alin. (1). autoritatea vamală verifică orice documente, registre și evidențe referitoare la mărfurile vămuite sau la operațiunile comerciale ulterioare în legătură cu aceste mărfuri.* "

- Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României (în vigoare la data efectuării operațiunilor vamale de import în cauză):

- art. 76: "*Valoarea în vamă reprezintă acea valoare care constituie baza de calcul a taxelor vamale prevăzute în Tariful vamal de import al României*",

- art. 77 alin. (1): "Procedura de determinare a valorii în vamă este cea prevăzută în Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife și comerț (G.A.T.T.), încheiat La Geneva La 1 noiembrie 1979, La care Romania este parte. "

- Conform Părții 1- Reguli de evaluare în vamă, articolul 1 din Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife și comerț (G.A.T.T.) ratificat prin Legea nr. 133/1994, publicată în Monitorul Oficial al României Partea I, nr. 360 din 27 decembrie 1994, cu modificările ulterioare: "1. Valoarea în vamă a mărfurilor importate va fi valoarea de tranzacție, adică prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri când acestea sînt vîndute pentru export cu destinația țării de import (. ...) "

Majorările, dobânzile și penalitățile de întârziere au fost calculate prin aplicarea prevederilor legale cuprinse în actele normative în vigoare, după cum urmează:

-art. 115, alin. (1) și alin. (5) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, forma valabilă de la 01.01.2006: "Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv" și

- "Nivelul majorării de întârziere este de 0,1 % pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anual. "

OUG 39/2010 pentru modificarea OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu aplicabilitate din data de 01.07.2010,

-art. 120, alin. (1) și alin.(7) se modifică după cum urmează: "Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv" și

- "Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,05% pe fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legi bugetare anuale".

Începând cu 01.10.2010 nivelul dobânzii de întârziere este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere, conform modificărilor aduse de OUG nr. 88/ 2010, Ordonanței Guvernului nr. 92/2003.

În conformitate cu prevederile art. 120¹ (introdus prin OUG 39/2010 de modificare a OG 92/2003, cu aplicabilitate din data de 01.07.2010) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de Procedura Fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, se datoreaza penalitati de intarziere, astfel: " (1)Plata cu intarziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalităților de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor."

Se menționează faptul că dobânzile și penalitățile de întârziere au fost calculate pana la data .....2011 (data Procesului verbal de control nr. .... / .....2011) și vor fi recalculat pînă la data stingerii sumei datorate inclusive, iar prezenta decizie atacată reprezintă titlu de creanță care devine executoriu în condițiile legii.

III. Având în vedere constatările organului de inspecție fiscală, susținerile contestatoarei, documentele anexate la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare la data producerii fenomenului economic, se rețin următoarele:

S.C. .... SRL, are sediul social declarat în ....., str. ...., nr. ...., jud. Teleorman, înmatriculată la Registrul Comerțului Teleorman sub nr. ..../...../2000, având Cod Unic de Înregistrare .....

În fapt, la data de ..... 2006 contestatoarea a introdus în țară, în calitate de importator, pe baza Declarația vamală EU 4 nr. ..../.....2006 și a Facturii externe nr.FN din .....2006, un autoturism marca ..... (folosit), pentru care declară ca valoare în vamă suma de ..... euro, care transformată în lei, pe baza cursului de schimb valutar valabil la data săvârșirii fenomenului economic, este la nivelul valorii declarate de ..... lei.

Așa cum se reține din documentele anexate la dosarul cauzei, Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Teleorman a procedat la reverificarea Declarației vamale EU nr. ..../.....2006 privind importul definitiv al unui autoturism marca ..... (folosit), rezultând că S.C. .... S.R.L., în calitate de titular al operațiunii, a depus la Biroul vamal ....., prin comisionarul vamal S.C. .... SRL, declarația vamală în cauză referindu-se la un autoturism – ..... (folosit) – având caracteristicile consemnate la Cap.II. al prezentei *decizii*.

Valoare totală de ..... euro este consemnată în Factura externă nr. FN din .....2006, având ca exportator ....., Germania, condiția de livrare EXW LandaulPfalz, pe baza documentelor depuse la autoritatea vamală, așa cum sunt specificate la Cap.I. al prezentei decizii.

Acțiunea de reverificare întreprinsă de autoritatea vamală la sediul acesteia, bazată pe prevederile art.100, alin.1) - alin.3), din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României a avut în vedere documentele depuse de autoarea contestației cu ocazia importul definitiv, constatându-se faptul că baza de impozitare a drepturilor vamale datorate a fost calculată în potrivit Ordinului M.F.P. nr.687/2001 deși valoarea facturată conform facturii externe a autovehiculului în cauză era superioară valorii prevăzute de O.M.F.P. nr.687/2001.

Astfel, în rubrica 22 - "MONEDA ȘI VALOAREA TOTAL FACTURATĂ" a fost înscrisă valoarea din factura externă, respectiv ..... EURO, această valoare transformată în lei regăsindu-se și la rubrica 46 " VALOARE STATISTICĂ " respectiv ..... lei , iar în rubrica 47 "CALCULUL IMPOZITĂRILOR " a fost înscrisă valoarea de catalog conform O.M.F. nr. 687/2001 (mai mică decât valoarea facturată), respectiv ..... EURO, transformată în lei ..... lei.

Ca temei de drept, autoritatea vamală a avut în vedere:

Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, în vigoare la data înregistrării Declarației vamale art. 64

- alin. (1), referitor la impotul de mărfuri;
- alin. (2): cu privire la realizarea proceduii de vămuire și de încasare a datoriei vamale aferente drepturilor de import;
- Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, în vigoare la data înregistrării declarației vamale,
- art. 65, referitor la taxele vamale de import ce se determină pe baza Tarifului vamal de import al României;
- Regulamentul (CEE) nr. 2913/1992 al Consiliului, în 12 octombrie 1992, de instituire a Codului Vamal Comunitar,
- art. 89 alin. (2), cu privire la măsurile necesare pentru a reglementa situația mărfurilor pentru care nu s-a încheiat un regim în condițiile prevăzute;
- Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României,
- art. 100, referitor la dreptul autorității vamale ca, din oficiu sau la solicitarea declarantului, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să modifice declarația vamală ;

- Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României (în vigoare la data efectuării operațiunilor vamale de import în cauză),
- art. 76, cu privire la valoarea în vamă ce reprezintă acea valoare care constituie baza de calcul a taxelor vamale prevăzute în Tariful vamal de import al României;
- art. 77 alin. (1), referitor la procedura de determinare a valorii în vamă ca fiind cea prevăzută în Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife și comerț (G.A.T.T.), încheiat La Geneva La 1 noiembrie 1979, La care Romania este parte;
- Partea 1- Reguli de evaluare în vamă, articolul 1 din Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife și comerț (G.A.T.T.) ratificat prin Legea nr. 133/1994, publicată în Monitorul Oficial al României Partea I, nr. 360 din 27 decembrie 1994, cu modificările ulterioare, ce face referire la valoarea în vamă a mărfurilor importate ca fiind valoarea de tranzacție, adică prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri când acestea sînt vîndute pentru export cu destinația țării de import;

Față de prevederile legale enunțate mai sus se concluzionează că principiile determinării valorii în vamă au fost enunțate de art. 77 alin. (1) din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, coroborat cu art. 109 alin. (1) din H.G. nr. 1114/2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României.

În cazul de față se mai subliniază faptul că nu pot fi incidente prevederile art. 109 alin. (6) din H.G. 1114/2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României și implicit ale O.M.F. nr. 687/2001, valorile în vamă prevazute de ordin fiind stabilite doar în cazul în care nu existau facturi de vânzare, contracte de vânzare cumpărare sau orice alte documente din care să rezulte valoarea de tranzacție, ori valorile cuprinse în facturile de vânzare, contractele de vânzare-cumpărare sau alte documente comerciale erau vădit subevaluate, fiind sub limitele impuse de Ordinul M.F.P. nr. 687/2001;

Se specifică și faptul că prevederile menționate mai sus se aplică pentru determinarea valorii în vamă în cazul autovehiculelor second-hand, ca bunuri introduse în țară de călători sau alte persoane fizice necomercianți ce nu erau obligați să evidențieze contabil valoarea de tranzacție, precum și în cazul persoanelor juridice comercianți care importau autovehicule uzate, obligați să țină evidențe financiar-contabile privind valoarea de tranzacție pe baza de documente justificative, dar care se încadrau sub limitele valorice prevăzute de Ordinului M.F.P. nr. 687/2001.

Autoritatea vamală subliniază faptul că a realizat procedura de vămuire concomitent cu încasarea drepturilor de import, atribuție componentă a colectării veniturilor pentru constituirea bugetului general consolidat, practic neputând fi acceptată interpretarea conform careia prevederile art. 109 alin. (6) al Codului vamal constituie o derogare de la principiile determinării valorii în vamă având drept criteriu natura bunurilor (autovehicule si vehicule folosite).

Se concluzionează că potrivit principiului de intreprtare a legii "legea trebuie interpretată în sensul aplicării ei, nu în cel al neaplicării ei", astfel că în mod evident rațiunea Ordinului M.F.P. nr. 687/2001 *a fost colectarea cât mai eficientă a resurselor bugetului general consolidate, prin limitarea subevaluării în vamă a mărfurilor în cauză (interzicerea vămuirii sub valorile minime stabilite în funcție de vechimea, tipul de combustibil și cilindrarea autovehiculelor uzate) și nicidecum de a acorda facilitatea de vămuire la o valoare inferioară valorii de tranzacție pe criteriul naturii bunurilor importate (vehicule și autovehicule uzate).*

Autoritatea vamală precizează și faptul că interpretarea oficială a normelor legale supuse interpretării, în cazul de față O.M.F.P. nr.687/2001, se regăsește în Adresa nr. 445731/15.06.2010 și Adresa nr.446288/PG/20,12,2010 emise de Ministerul Finanțelor

Publice - Direcția de Politici și Legislație în Domeniile Vamal și Nefiscal, prin care se subliniază faptul că determinarea valorii în vamă, în spețele de natura prezentei, se raportează la valoarea de tranzacție, adică prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri când acestea sunt vândute pentru export cu destinația țării de import, bazat pe cele dispuse prin Decretul Consiliului de Stat nr.183 din 11 iunie 1980 prin care au fost acceptate unele rezultate ale negocierilor multilaterale din cadrul Acordului general pentru tarife și comerț - GATT - Runda Tokyo, printre care și Acordul privind articolul VII al Acordului general pentru tarife și comerț încheiat la Geneva la 12 aprilie 1979 și protocolul la acest acord, încheiat la Geneva la 1 noiembrie 1979, reconfirmate prin Acordul de la Marrakech privind constituirea Organizației Mondiale de Comerț, ratificat de România prin Legea nr.133/1994. Ministerul Finanțelor Publice, prin Direcția de Politici și Legislație în Domeniile Vamal și Nefiscal, făcând precizarea că principiile acestui acord au fost aplicate de România, până la data aderării la UE în mod unitar, în special operațiilor efectuate de persoane juridice.

Se mai precizează că mijlocul de transport a fost încadrat la poziția tarifară 87.03.32.90.002 - autoturisme și alte autovehicule, în principal concepute pentru transportul persoanelor (altele decât cele de la poziția 87.02) inclusiv mașinile de tipul "break" și mașinile de curse, cu motor cu piston cu aprindere prin compresie, (diesel sau semidiesel), cu capacitate cilindrică peste 1500 cmc, dar de maximum 2500 cmc, folosite, valoarea în vamă a autovehiculului importat stabilindu-se conform O.M.F. nr.687/2001 privind aprobarea valorilor în vamă, la valoarea de ..... Euro.

Organul vamal susține că bazat pe prevederile art. 76, 77, 141 și 148 din Legea 141/1997 privind Codul vamal al României, coroborate cu Articolul 1 din Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife și comerț (G.A.T.T.) s-a procedat la calcularea drepturilor vamale suplimentare convenite bugetului de stat consolidat prin rectificarea bazei de impozitare ca fiind valoarea de tranzacție (pentru diferența netaxată de ..... Euro, respectiv ..... lei); conform art.148 alin.1 din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al României, cuantumul drepturilor vamale stabilindu-se pe baza elementelor de taxare din momentul nașterii datoriei vamale, respectiv data înregistrării declarației vamale de import, transformată în lei la cursul de schimb valutar comunicat de Banca Națională a României valabil la data întocmirii declarației vamale de import, respectiv 3,6040 lei/euro.

La valoarea în vamă recalculată după valoarea de tranzacție, s-au stabilit diferențe suplimentare de plată către bugetul de stat consolidat reprezentând **obligatii fiscale principale** :

- **Accize (5.5%)** : ..... lei;
- **T.V.A. (19%)** : ..... lei.

Majorările, dobânzile și penalitățile de întârziere, individualizate în titlul de creanță atacat, au fost calculate prin aplicarea prevederilor legale cuprinse în actele normative în materie, așa cum au fost specificate în Cap.II al prezentei *decizii*.

Au fost stabilite în sarcina societății comerciale petiționare următoarele **accesorii**:

- **în cazul accizelor:** ..... lei;
- **în cazul TVA:** ..... lei.

În contradictoriu cu punctul de vedere al autorității vamale, de obligare la plată a datoriei vamale în cuantumul contestat, autoarea cererii emite o serie de obiecții care conduc la solicitarea anulării Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. ..../.....2011 emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Teleorman, ca fiind titlu de creanță emis în urma constatărilor consemnate în Procesul verbal de control nr. ..../.....2011, pentru suma totală contestată, pe următoarele considerente:

- conform documentelor depuse la autoritatea vamală teritorială, sub supraveghere vamală, baza de impozitare a drepturilor vamale datorate a fost calculată potrivit OMFP nr. 687/2001 pentru determinarea valorii în vamă, la nivelul sumei de ..... euro - ..... lei (rubrica 47), organele vamale acordând liberul de vamă, și lăsând la dispoziția titularului declarației vamale marfa vamuită, în scopul prevăzut de regimul vamal sub care acesta a fost plasat -import definitiv; liberul de vamă trebuind să semnifice încheierea operațiunii de vămuire și parcurgerea tuturor procedurilor cuprinse în această activitate, situație în care mărfurile sau bunurile plasate sub regimuri definitive, capătă după vămuire, același caracter ca și mărfurile sau bunurile indigene, iar autoritatea vamala sub supravegherea căreia s-au desfășurat procedurile de vămuire, nu ar mai trebui să exercite nici un fel de acțiuni asupra acestora după ce a acordat liberul de vamă.

- reține că documentul reprezentând DVI are rezervată o rubrică ce ar trebui completată de autoritatea vamală în cazul în care nu este de acord cu valoarea în vamă declarată de importator, susținând că se putea menționa în acest caz metoda agreată de Acordul GATT pentru stabilirea valorii în vamă; Declarația vamală nr. ..../.....2006, neavând consemnate la rubrica respectivă mențiuni cu privire la dezacordul autorității vamale, legat de valoarea declarată în vamă.

- susține că ulterior, la limita termenului de prescripție, - .....2011, aceleași organe vamale, au reîncadrat starea de fapt și de drept, menționând că la data vămuirii nu trebuiau aplicate prevederile OMFP nr. 687/2001 pentru determinarea valorii în vamă, această valoare trebuind să fie determinată prin aplicarea art. 76, 77, 141 , 148 din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al României, coroborate cu prevederile Acordului general pentru tarife si comerț(GATT), pe baza căroră, s-a rectificat baza de impozitare (ca fiind valoarea de tranzacție); stabilindu-se o diferență netaxată - din factura externă - la nivelul sumei de ..... euro (..... lei), fiind stabilită în sarcina contestatoarei suma de ..... lei, reprezentând debite suplimentare;

- fără să se țină cont de rezoluția organelor de soluționare în refacerea actelor anulate, acest nou control ulterior a generat alte două acte apreciate ca fiind netemeinice și nelegale, atacate prin contestația de față, întrucât trebuia să țină cont de data producerii fenomenului economic, respectiv data vămuirii - .....2006; la acea dată fiind aplicabile prevederile Legii nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile HG nr. 1114/2001 reprezentând Regulamentul de aplicare a Codului vamal, cu modificările și completările ulterioare.Procedura de control ulterior, în situația în care se impunea adoptarea unei astfel de măsuri procedurale până la data de 19 iunie 2006, ar fi fost reglementată de art. 61 din Legea nr. 141/1997;

- se susține că această măsură fiind adoptată (inițial -la primul control ulterior) la limita termenului de prescripție, - 5 ani(fara 5 zile) - de la producerea fenomenului în cauză, norma legală care a reglementat aceasta procedura a fost dată de art. 100 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României (în vigoare de la data de 19.06.2006), coroborată cu art. 61 din Legea nr.141/1997 (în măsura în care nu contravin una alteia); același temei legal trebuind să fie aplicabil și în cazul noului control ulterior - inițiat în data de .....2011; norme potrivit cu care procedura de control ulterior, se putea declanșa și la solicitarea declarantului; în cazul de față însă adoptarea măsurii de control ulterior realizându-se din oficiu;

- în raport cu aceste norme procedurale consideră ca se impunea a fi individualizate informațiile considerate de organele vamale ca fiind inexacte ori incomplete (la data vămuirii); noile elemente de care au dispus autoritățile vamale, pentru rectificarea bazei de impunere, cu atât mai mult cu cât apreciază că în Decizia de soluționare nr. ..../2011, acest fapt a reprezentat concluzia care a condus la anularea actelor atacate.

- se apreciază că *noile acte* întocmite de organele vamale nu sunt mai temeinice și mai legale decât *vechile acte* anulate, deoarece nici acum nu sunt prezentate noile elemente de care au dispus organele vamale la noul control ulterior, acesta desfășurându-se la sediul DJAOV Teleorman pe baza documentelor depuse de S.C. .... S.R.L. la data de .....2006 și nu pe baza unor noi elemente (documente).

- sesizează că la vamuirea efectuată în data de .....2006, informațiile ori documentele depuse în vamă au stat la acordarea liberului de vamă, autoritatea vamală consfințind în scris prin emiterea acestui document (liberul de vamă) că informațiile și documentele prezentate sunt suficiente și complete, aducând în susținere prevederile art. 56 și 57 din HG nr. 1114/2001 - Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României -, trebuind să se țină cont și de faptul că pe lângă răspunderea pe care o poartă importatorul, autoritatea vamală este investită cu obligația deloc lipsită de importanță de a verifica documentele necesare vămuirii.

- se susține că în cazul de față, după verificarea documentelor depuse în vamă și acordarea liberului de vamă, operațiuni realizate sub supraveghere vamală, reprezentanții DJAOV Teleorman au consfințit faptul că declarația vamală în detaliu este completată corect, respectiv că există concordanță între aceasta și celelalte documente anexate de petiționară; în sprijinul motivării celor solicitate invocându-se Decizia DGV nr. 175/2003 pentru aprobarea Normelor tehnice privind imprimarea, utilizarea și completarea declarației vamale în detaliu.

-se mai reține faptul că în DVI nr. ..../.....2006 la rubrică J - "Controlat la vama de destinație", organele vamale au înscris mențiunea "C.D. -CONFORM", aplicând totodată semnătura și ștampila, reținându-se astfel faptul că la controlul documentar (control efectuat pe baza aceluiași documente, care au stat la baza ulterioarei duble regularizări a situației), nu au fost constatate neconcordanțe, existența unor consemne, lipsa unor documente sau completarea incorectă a declarației vamale, condiții în care agenții vamali desemnați ar fi avut obligația de a înscris în partea dreaptă a rubricii J mențiunea "vezi verso rubrică J", iar organele vămii nu au întocmit astfel de acte de constatare; aceleași documente prezentate de importator care au stat inițial la aplicarea regimului vamal solicitat și acordarea liberului de vamă, tot aceleași documente fiind reverificate și la dublul control ulterior, fiind considerate ca purtătoare de informații incomplete și inexacte.

- se concluzionează că în cauză nu poate fi vorba de elemente noi, bazate pe informații incomplete sau inexacte, care să conducă la regularizarea situației ci doar de modul contrar în care autoritatea vamală a aplicat dispozițiile legale la data vămuirii inițiale față de reîncadrarea făcută la controalele ulterioare, considerând astfel că nu se impunea adoptarea măsurii de control ulterior, nefiind întrunite condițiile procedurale regăsite în normă, ceea ce ar conduce la concluzia că încadrarea valorii în vamă potrivit OMFP nr. 687/2001 pentru determinarea valorii în vamă, reprezintă măsura temeinică și legală, măsură aplicată inițial.

- Referitor la aplicarea (la control ulterior) a prevederilor art. 76, 77, 141, 148 din Legea nr.1411/1997 privind Codul vamal al României, coroborate cu prevederile Acordului general pentru tarife și comerț (GATT) și nu a OMFP nr. 687/2001 privind determinarea valorii în vamă (norma legală aplicată la data vămuirii) petiționara consideră că articolele din lege în baza cărora organele vamale au dispus rectificarea bazei de impunere, respectiv 76 la 148 din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al României, constituie cadrul legal general de determinare a valorii în vamă, însă legea enunțată este prezentată în detaliu în HG nr. 1114/2001, care constituie Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, care în art. 109 sunt regăsite distinctiv derogările de la cadrul general prezentat în lege, fiind descrise în detaliu derogările de la cadrul

general, ținându-se cont de caracteristicile bunurilor sau mărfurilor importate (ex. vechimea) și calitatea importatorului (persoana fizica ori juridica) alineatele 4, 5 și 6;

- se apreciază că fără a se ține cont de principiul de drept : «*Ubi lex non distinguit, nec nos distiguere debemus*» (*Unde legea nu distinge, nici noi nu distingem*) , organele vamale disting în textul art. 109(6) din HG nr. 1114/2001, faptul ca acesta se refera exclusiv la bunurile introduse în țară de călători sau alte persoane fizice necomerțianți, ceea ce ar atrage după sine concluzia eronată a reprezentanților DJAOV potrivit căreia la determinarea valorii în vamă în cazul dedus judecării nu sunt aplicabile prevederile OMFP 687/2001;

- se consideră că valoarea eronată a acestei concluzii este rezultată și din faptul că în situația în care art. 109, alin.(6) ar reglementa explicit doar "conduita în vamă" a persoanelor fizice care importă autoturisme folosite, categoria de importator persoana juridică ce importă aceleași autoturisme folosite nu ar fi reglementata niciunde în lege/regulament;

- de asemenea se arată că din titulatura cadrului legal aplicabil petentei, respectiv OMFP nr. 687/2001 "pentru determinarea valorii în vamă" (și nu pentru determinarea valorii în vamă pentru bunurile introduse în țară de călători sau alte persoane fizice necomerțianți cum eronat susțin organele vamale), s-ar reține că acest ordin vizează atât persoanele fizice cât și cele juridice, nedistingând între ele, OMFP nr. 687/2001 nedistingând între cazurile în care există facturi, contracte de vânzare-cumparare, ori alte documente, din care să reiasă valoarea de tranzacție, sau valorile cuprinse în aceste documente să fie vadit subevaluate ori alte situații generate de vămuire; situație în care se consideră că ar trebui respectate prevederile art. 13 din Codul de procedura fiscala, republicat (OG nr. 92/2003) care prevede că *interpretarea reglementarilor fiscale trebuie să respecte voința legiuitorului așa cum este exprimată în lege; condiție în care* petiționara reține ca justă aplicare a prevederilor art. 109 alin(6) din HG nr. 1114/2001, potrivit careia determinarea valorii în vamă in cazul dedus judecării să se facă potrivit prevederilor OMFP nr. 687/2001 (cum de altfel sub supraveghere vamală, s-a procedat inițial).

- *Referitor la motivarea în drept a Procesului verbal de control cu ajutorul art. 109 alin (1) din HG nr. 1114/2001.* sesizează că pentru organele vamale alineatul (1) din norme reprezintă o derogare de la lege, constituind totodata o parte a motivării actelor de control, însă în aceleași condiții alin.,(6)" al articolului 109, este considerat ca neputând constitui o derogare de la lege în vederea determinării valorii în vamă, pentru persoanele juridice care importă autovehicule second hand, scăpându-se din vedere faptul că la data vămuirii initiale nu s-a depus nici o declarație pentru valoarea în vamă, deoarece la acea data organele vamale au respectat legea; (în cauză fiind vorba de prevederile punctului 5 al Anexei 5 din HG nr. 1114/2001);

- susține că nu are relevanță mențiunea organelor vamale trecută în actele de control (pagina 3 alineatul 5) prin care se *dorește eliminarea* art. 109 alin.(6) din HG nr. 1114/2001 - prin argumentarea potrivit căreia "autoritatea vamală realizează procedura de vămuire concomitent cu cea de încasare a drepturilor de import , sursa de venituri pentru constituirea bugetului general consolidat", - considerând că îndestularea bugetului trebuie făcută în limitele și cu respectarea legii.

- *În ceea ce privește completarea DVI nr. ..../.....2006* realizat de organele vamale, care la rubrica 43 din DVI "Metode de evaluare" au menționat codul F, în condițiile în care potrivit Deciziei nr. 175/2003 pentru aprobarea Normelor tehnice privind imprimarea, utilizarea și completarea declarației vamale în detaliu, aceasta rubrică se utilizează în cazul operațiunilor de introducere de bunuri în țară care au la bază tranzacții comerciale, înscriindu-se numărul articolului potrivit căruia se stabilește metoda de evaluare utilizată

pentru determinarea valorii în vamă - din Acordul privind aplicarea art. VII din Acordul general pentru tarife și comerț, exceptând mărfurile ale caror prețuri definitive se stabilesc pe baza de cotații bursiere, caz în care se înscrie codul "R", precum și în cazul autovehiculelor folosite pentru care valoarea în vamă se stabilește conform art. 109 alin. (6) din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, situație în care se înscrie codul "A.F."

- susține că având în vedere faptul că DVI nu se întocmește pentru bunurile introduse sau scoase din țară de către persoanele fizice (caz în care se utilizează formularul Chitanță), dispozițiile art. 109 alin.(6) se aplică cu atât mai mult autovehiculelor folosite introduse în țară de persoanele juridice .

- Referitor la invocarea de către autoritatea vamală ca temei de drept în Procesul verbal de control nr. 2002/2011, a unor Adrese emise de MFP -Direcția de Politici și Legislație în Domeniile Vamal și Nefiscal se consideră că Adresele nr. 44.5731/15.06.2010 și nr. 446288/PG/20.12.2010 nu pot constitui temei de drept al actului atacat, ele nereprezentând text de lege, ci așa cum susțin și organele vamale, "interpretarea normelor legale supuse interpretării"; fiind astfel inadmisibilă invocarea acestora ca temei legal al actului atacat, textul de lege al HG nr. 1114/2001 , art. 109 alin.(6) neputând comporta interpretări (faptul că acesta nu distinge între persoanele fizice și persoanele juridice); un punct de vedere al unei autorități a statului (care nu reprezintă text de lege), nu poate să modifice textul de lege, respectiv să distingă unde legea nu distinge.

- În ceea ce privește invocarea cutumei juridice:" Legea trebuie interpretată în sensul aplicării ei nu în cel al neaplicării ei" sesizează asupra faptului că autoritatea vamală ca organ al statului abilitat să aplice legea, la data de .....2006, la vamuirea inițială, a aplicat legea și în mod apreciat ca fiind corect s-a procedat la determinarea valorii în vamă a bunului importat, potrivit OMFP nr. 687/2001, ca ulterior, având ca bază aceleași prevederi legale, și aceleași documente care au stat la vamuirea inițială s-a găsit de cuviință ca speței să i se aplice alta lege; solicitând răspuns punctual cu privire la: *Cine nu a aplicat legea și cine trebuia s-o aplice?*

- Referitor la invocarea prevederilor anexei 6 pct.12 la Regulamentul de aplicare a Codului vamal (HG nr. 1114/2001). se menționează faptul ca acest text de lege a fost abrogat de Ordonanța nr. 59/2003; întrucât fenomenul economic judecat s-a petrecut la data de 08.02.2006, ulterior abrogării acestui text de lege, se consideră că aceasta reglementare legală invocată nu-și poate regăsi aplicabilitatea în speța de față.

- În ceea ce privește consecvența autorității vamale de a întocmi acte netemeinice și nelegale, se preciază că organul vamal susține faptul că în cauză, persoanelor juridice nu le sunt aplicabile prevederile art. 109 alin.(6) din HG nr. 1114/2001, respectiv OMFP nr. 687/2001., însă, tot acesta apreciază că respectivele prevederi legale sunt aplicabile persoanelor juridice în situația în care valorile cuprinse în facturile de vânzare , contracte de vânzare - cumpărare sau alte documente comerciale erau vădit sub evaluate, fiind sub limitele impuse de OMFP nr. 687/2001; fără ca această precizare să aibă acoperire legală.

În aceste condiții, urmare acestei interpretări atribuite legii, petenta se întreabă dacă au procedat organele vamale la regularizarea situației și în cazul acestor contribuabili care au prezentat facturi vădit subevaluate; dacă aceștia au fost impozitați la nivelul valorii exprimată în factură, fiindu-le restituită diferența plătită în plus, cu trimitere la art.100, alin.(5) din Legea nr. 86/2006, și arătând că nu poate avea acoperire legală mențiunea că OMFP nr. 687/2001 este aplicabilă persoanelor juridice atunci când valorile cuprinse în

facturile de vânzare , contracte de vânzare - cumpărare sau alte documente comerciale erau vădit subevaluate, fiind sub limitele impuse de OMFP nr. 687/2001.

- *Referitor la prescrierea dreptului de a stabili o datorie vamală suplimentară, întrucât vămuirea inițială a avut loc la data de .....2006 și acest control vamal ulterior a avut loc la data de .....2011, în interiorul acestui interval există mai mult decăt 5 ani calendaristici, fiind astfel prescris dreptul organelor vamale de a stabili noi debite suplimentare;*

- sesizează că potrivit mențiunilor organelor vamale, faptul că neplata la termen a obligațiilor fiscale principale suplimentare (accize, tva), născute urmare controlului ulterior și întocmirii deciziei de regularizarea situației nr. ..../.....2011, a generat adoptarea unei alte măsuri sancționatorii prin calcularea de obligații fiscale accesorii, reprezentând majorări de întârziere, dobânzi și penalități de întârziere prin nerespectarea dispozițiilor legale aplicabile la data de .....2006, de către S.C. .... S.R.L., caz în care s-a dispus ulterior rectificarea bazei impozabile, care a generat debite suplimentare de plată; neplata acestora atragând calcularea de accesorii; se susține că în formarea acestei concluzii, organele vamale nu iau în considerare prevederile art. 56 și 57 din HG nr. 1114/2001 regulamentul de aplicare a Codului vamal al României. În situația apreciată ca fiind ipotetică în care importatorul a procedat în mod greșit la declararea valorii în vamă, organele vamale au obligația, de a efectua verificarea documentelor necesare vămuirii, controlul vamal având tocmai scopul de a preveni încălcarea reglementărilor vamale, iar dacă s-a completat incorect declarația vamală, ori datele din declarația vamală nu concordă cu celelalte documente anexate, organele vamale au obligația de a îndruma contribuabilii pentru corectarea eventualelor date inexacte ori incomplete. Se apreciază că după verificarea documentelor depuse în vamă și acordarea liberului de vamă, operațiuni realizate sub supraveghere vamală, reprezentanții DJAOV Teleorman au consfințit faptul că declarația vamală în detaliu este completată corect, respectiv că există concordanța între aceasta și celelalte documente anexate, iar înainte de aplicarea sancțiunii în cauză, organele vamale trebuiau să ia în considerare dispozițiile art. 998 din codul Civil, care tine cont de principiul de drept "*Nemo auditur propriam turpitudinem allegans*" (Nimeni nu poate invoca în susținerea intereselor sale și propria sa culpă): *Orice faptă a omului, care cauzează altuia prejudiciu, obligă pe acela din a cărui greșeală s-a ocazionat, a-l repara.*

Astfel, consideră că se impune adoptarea unei măsuri reparatorii în instanța administrativă, în măsura în care s-a demonstrat nelegalitatea și netemeinicia stabilirii în sarcina petentei a accizelor și tva-ului în suma totală de ..... lei, în virtutea principiului de drept *accesoriul urmează principalul*; accesoriile la nivelul sumei totale de ..... lei, constituind de asemenea o măsură nelegală și netemeinică.

Petiționara, având în vedere mențiunile din Decizia DGFP Teleorman nr. ..../2001, decizie de desființare, potrivit căreia, în baza art. 3.6 s-a solicitat organului vamal completarea unui referat prin care aceasta să se pronunțe asupra tuturor argumentelor prezentate de noi, se solicită, ca urmare formulării acestor critici, să răspundă punctual față de toate solicitările în condițiile date, în soluționarea contestației, organul de revizire reține că procedura urmată de autoritatea vamală privind acțiunea de verificare a avut în vedere prevederile art.100, alin. (1)-(3) din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României cu privire la dreptul autorității vamale *ca, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, sa efectueze controlul vamal ulterior al operațiunilor prin verificarea oricăror documente, registre și evidențe referitoare la mărfurile vămuite.*

Cu ocazia controlului s-a constatat că petenta a declarat pe proprie răspundere (cf.art.40 din HG nr.1.114/2001) valoarea în vamă în vederea calculării drepturilor vamale de import în conformitate cu valoarea de catalog aprobată prin Ordinul M.F.P. nr.687/2001, adică ..... euro, deși valoarea de tranzacție conform facturii externe era

superioară acesteia – ..... euro, situație prin care importatorul petiționar a eludat dispozițiile legale potrivit cu care *procedura de determinare a valorii în vamă este cea prevăzută în Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife și comerț (G.A.T.T.), încheiat la Geneva la 1 noiembrie 1979, la care România este parte (potrivit art.77, al.1) din Legea nr.141/1997*, având prima bază de determinare a valorii în vamă, valoarea de tranzacție, adică prețul efectiv plătit (conf.art.1, pct.1 din Decretul nr.183/1980 și Legea nr.133/1994).

Drept urmare, organul vamal a procedat la reîntregirea valorii în vamă a autovehiculului cu diferența de valoare – ..... euro, stabilind diferențe suplimentare de plată privind accizele, taxa pe valoarea adăugată, precum și accesorii ale acestora, emițând în acest sens Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. ..../.....2011 (emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Teleorman, sinteză a Procesului verbal de control nr. ..../.....2011).

În raport cu aceste constatări, organul de revizuire urmează să se pronunțe:

A. Cu privire la obligarea suplimentară la plată a drepturilor vamale de import de natura accizelor, în cuantum de ..... lei, și a taxei pe valoarea adăugată de ..... lei

Cauza supusă soluționării este aceea dacă măsura luată de autoritatea vamală competentă – de stabilire în sarcina firmei petiționare a sumei de 808 lei reprezentând accize și a sumei de ..... lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată -, are temei legal, și se bazează de probe recunoscute de lege, în condițiile în care autoarea cererii susține că actul administrativ fiscal este nelegal și netemeinic cu privire la modul de determinare a valorii în vamă, întrucât au fost depuse documentele necesare cu ocazia efectuării importului, reverificarea întreprinsă de autoritatea vamală nebazându-se pe elemente (documente) noi, fiind și prescris dreptul organului vamal de a stabili debite suplimentare în speța dedusă judecătii.

În vederea pronunțării unei soluții, organul de revizuire reține că **în drept** sunt aplicabile reglementările vamale ce urmează a fi citate, în vigoare la data efectuării importului și acordării liberului de vamă, pe baza decarației vamale, *ca act unilateral cu caracter public*, prin care autoarea cererii – în calitate de debitor vamal, ca titulară al unei operațiuni comerciale -, și-a manifestat voința de a plasa un autoturism (folosit), având statutul vamal de marfă străină, sub un regim vamal definitiv:

LEGE nr. 141 din 24 iulie 1997 privind Codul vamal al României, în vigoare din data de 30 septembrie 1997, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 180 din 1 august 1997, cu modificările și completările ulterioare:

Secțiunea a II-a

Definiții de bază

ART. 3

În aplicarea prevederilor prezentului cod, prin termenii de mai jos se înțelege:

s) declarație vamală - actul unilateral cu caracter public, prin care o persoană manifestă, în formele și în modalitățile prevăzute în reglementările vamale, voința de a plasa mărfurile sub un regim vamal determinat;

Secțiunea a III-a

Dispoziții comune privind regimurile vamale

ART. 50

(1) Mărfurile destinate a fi plasate sub un regim vamal fac obiectul unei declarații vamale corespunzătoare aceluși regim.

(2) Declarația vamală se completează și se semnează, pe formulare tipizate, de către titularul operațiunii sau de către reprezentantul său, în formă scrisă sau utilizând un procedeu informatic agreat de autoritatea vamală.

ART. 51

(1) Declarația vamală este acceptată de autoritatea vamală numai dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 50 și se înregistrează în registrul de evidență.

(2) Data declarației vamale acceptate este data înregistrării ei și determină stabilirea și aplicarea regimului vamal.

ART. 53

Declarantul are dreptul să rectifice sau să retragă declarația vamală depusă și acceptată de autoritatea vamală numai până în momentul începerii controlului fizic al mărfurilor.

ART. 55

(1) După acceptarea declarației vamale, autoritatea vamală procedează la controlul documentar al acestora și al documentelor însoțitoare și poate cere declarantului să prezinte și alte documente necesare verificării exactității elementelor înscrise în declarație.

ART. 61

(1) Autoritatea vamală are dreptul ca, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să efectueze controlul vamal ulterior al operațiunilor.

(2) În cadrul controlului vamal ulterior, autoritatea vamală verifică orice documente, registre și evidențe referitoare la mărfurile vămuite. Controlul se poate face la oricare persoană care se află în posesia acestor acte sau deține informații în legătură cu acestea. De asemenea, poate fi făcut și controlul fizic al mărfurilor, dacă acestea mai există.

(7) Declarația vamală în detaliu și actele constatatoare încheiate de autoritatea vamală constituie titlu executoriu pentru urmărirea și încasarea drepturilor de import și export.

ART. 76

Valoarea în vamă reprezintă acea valoare care constituie baza de calcul al taxelor vamale prevăzute în Tariful vamal de import al României.

ART. 77

(1) Procedura de determinare a valorii în vamă este cea prevăzută în Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife și comerț (G.A.T.T.), încheiat la Geneva la 1 noiembrie 1979, la care România este parte.

ART. 78

(1) Valoarea în vamă se determină și se declară de către importator, care este obligat să depună la biroul vamal o declarație pentru valoarea în vama, însoțită de facturi sau de alte documente de plată a mărfii și a cheltuielilor pe parcurs extern, aferente acesteia.

(2) Declarația de valoare în vamă poate fi depusă și prin reprezentant, în acest caz răspunderea fiind solidară.

CAP. 9

Datoria vamală

Secțiunea I

Formarea datoriei vamale

ART. 141

(1) În cazul mărfurilor importate pentru care legea prevede drepturi de import, precum și în cazul plasării mărfurilor într-un regim de admitere temporară cu

exonerarea parțială de drepturi de import, datoria vamală ia naștere în momentul înregistrării declarației vamale.

(2) Debitorul datoriei vamale este considerat titularul declarației vamale acceptate și înregistrate.

ART.148

(1) Cuantumul drepturilor de import se stabilește pe baza elementelor de taxare din momentul nașterii datoriei vamale.

ART. 187

(1) Termenul de prescripție a dreptului de a cere plata taxelor vamale este de 5 ani și curge de la data acceptării și înregistrării declarației vamale de import.

(2) Termenele prevăzute în prezentul cod și în alte reglementări vamale se calculează potrivit normelor prevăzute în Codul de procedură civilă.

HOTĂRÂREA GUVERNULUI nr. 1.114 din 9 noiembrie 2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României – publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 735 din 19 noiembrie 2001 – cu modificările și completările ulterioare, aplicabilă speței în cauză:

ART. 40

Declarația vamală în detaliu, semnată de importator, de exportator sau de reprezentantul acestuia, are valoarea unei declarații pe propria răspundere a acestuia în ceea ce privește:

- a) exactitatea datelor înscrise în declarația vamală;
- b) autenticitatea documentelor anexate la declarația vamală;
- c) plasarea mărfurilor sub regimul vamal solicitat.

ART. 109

(1) Determinarea valorii în vamă a mărfurilor care fac obiectul unor tranzacții comerciale se efectuează potrivit regulilor cuprinse în Codul vamal al României și în alte reglementări vamale. Pentru valoarea astfel stabilită se depune o declarație pentru valoarea în vamă, conform modelului prevăzut în anexa nr. 5.

(6) Valoarea în vamă a autovehiculelor și a vehiculelor folosite se stabilește pe fiecare categorie de vehicule, prin ordin al ministrului finanțelor publice, ținându-se seama de vechimea și de caracteristicile tehnice ale acestora.

DECIZIA nr. 175 din 3 februarie 2003 pentru aprobarea Normelor tehnice privind imprimarea, utilizarea și completarea declarației vamale în detaliu – emisă de MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE - DIRECȚIA GENERALĂ A VĂMILOR și publicată în MONITORUL OFICIAL nr.111 din 21 februarie 2003:

RUBRICA 47 - CALCULUL IMPOZITARILOR

Se completează atunci când sunt de plătit sau de garantat drepturi vamale, chiar dacă există o prevedere legală privitoare la amânarea plății sau la scutirea de garantare.

(...)

În a doua coloană

se înscrie baza de impozitare determinată potrivit prevederilor legale, corespunzătoare fiecărui tip de taxă.

(...)

În a patra coloană - se indică cuantumul drepturilor vamale.

RUBRICA 54 - LOCUL ȘI DATA/SEMNĂTURA ȘI NUMELE
DECLARANTULUI/REPREZENTANTULUI

Se înscriu locul și data depunerii declarației vamale, denumirea persoanei juridice care declară mărfurile, aplicându-se totodată ștampila acesteia. Se semnează de persoana fizică imputernicită să o reprezinte.

În cazul în care declararea se face pe baza de împuternicire de vămuire, se înscrie și numărul acesteia.

LEGEA Nr. 133 din 22 decembrie 1994 pentru ratificarea Acordului de la Marrakech privind constituirea Organizației Mondiale de Comerț, a Acordului internațional privind carnea de bovină și a Acordului internațional privind produsele lactate, încheiate la Marrakech la 15 aprilie 1994 – publicat în MONITORUL OFICIAL NR. 360 din 27 decembrie 1994, în vigoare începând cu data de 27 decembrie 1994, aplicabil speței deduse judecătii:

4. Acordul privind aplicarea art. VII al Acordului General pentru Tarife Vamale și Comerț 1994, parte integrantă a Acordului de la Marrakesh privind constituirea Organizației Mondiale de Comerț, ratificat prin Legea nr. 133 din 22 decembrie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 360 din 27 decembrie 1994.

II. Acordul privind evaluarea mărfurilor în vamă

(Acordul privind aplicarea articolului VII al GATT 1994)

PARTEA I

REGULI DE EVALUARE ÎN VAMĂ

Articolul 1

1. Valoarea în vamă a mărfurilor importate va fi valoarea de tranzacție, adică prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri când acestea sunt vândute pentru export cu destinația țării de import. (...)

ORDIN nr. 7.521 din 10 iulie 2006 pentru aprobarea Normelor metodologice privind realizarea supravegherii și controlului vamal ulterior emis de AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ - Autoritatea Națională a Vămile – publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 638 din 25 iulie 2006 -:

ART. 77

(1) În situațiile în care după verificarea declarațiilor vamale sau după controlul ulterior rezultă că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații inexacte ori incomplete, iar autoritatea vamală trebuie să ia măsuri pentru regularizarea situației, organul de control dispune sau propune măsuri ținând seama de noile elemente consemnate în procesul-verbal de control.

(2) În aceste cazuri se vor avea în vedere prevederile art. 100 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, prin care se stipulează că organele de control vamal sunt îndrituite să constate diferențe de datorie vamală sau alte taxe și impozite datorate în cadrul operațiunilor vamale și să ia măsuri pentru încasarea diferențelor în minus ori să propună restituirea celor care au fost încasate în plus, cu respectarea dispozițiilor legale.

ANEXA 8

la normele metodologice

5.

(...)

"Decizia pentru regularizarea situației" se va întocmi în 3 exemplare, toate cu titlu original, de către echipa de control, avizată de șeful organului de control și aprobată de conducătorul activității de supraveghere și control vamal.

ORDONANȚA GUVERNULUI nr. 92 din 24 decembrie 2003 (**republicată**) privind Codul de procedură fiscală – publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 513 din 31 iulie 2007- cu modificările și completările ulterioare:

ART. 28

Dispoziții speciale privind stabilirea răspunderii

(5) Titlul de creanță prevăzut la alin. (3) va fi comunicat persoanei obligate la plată, menționându-se că aceasta urmează să facă plata în termenul stabilit.

(6) Titlul de creanță comunicat potrivit alin. (5) poate fi atacat în condițiile legii.

CAP. II

Prescripția dreptului de a stabili obligații fiscale

ART. 91

Obiectul, termenul și momentul de la care începe să curgă termenul de prescripție a dreptului de stabilire a obligațiilor fiscale

(1) Dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel.

(2) Termenul de prescripție a dreptului prevăzut la alin. (1) începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală potrivit art. 23, dacă legea nu dispune altfel.

ART. 92

Înteruperea și suspendarea termenului de prescripție a dreptului de stabilire a obligației fiscale

(1) Termenele prevăzute la art. 91 se întrerup și se suspendă în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru întreruperea și suspendarea termenului de prescripție a dreptului la acțiune potrivit dreptului comun.

ART. 213

Soluționarea contestației

(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.

(2) Organul de soluționare competent pentru lămurirea cauzei poate solicita punctul de vedere al direcțiilor de specialitate din minister sau al altor instituții și autorități.

HOTĂRÂREA GUVERNULUI nr.1.050 din 1 iulie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală – publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 651 din 20 iulie 2004 -

Norme metodologice:

89.1. *Dispozițiile referitoare la cazurile și condițiile de suspendare și întrerupere a termenului de prescripție sunt cele cuprinse în Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă, cu modificările ulterioare.*

DECRET nr. 167 din 21 aprilie 1958 – republicat - privitor la prescripția extinctivă – publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 11 din 15 iulie 1960 -, cu modificările și completările ulterioare:

ART. 16

Prescripția se întrerupe:

(...)

b) prin introducerea unei cereri de chemare în judecata ori de arbitrare, chiar dacă cererea a fost introdusă la o instanță judecătorească, ori la un organ de arbitraj, necompetent;

LEGEA nr. 86 din 10 aprilie 2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare – publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 350 din 19 aprilie 2006:

CAP. VI

Controlul ulterior al declarațiilor

ART. 100

(1) *Autoritatea vamală are dreptul ca, din oficiu sau la solicitarea declarantului, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să modifice declarația vamală.*

(2) *În cadrul termenului prevăzut la alin. (1), autoritatea vamală verifică orice documente, registre și evidențe referitoare la mărfurile vămuite sau la operațiunile comerciale ulterioare în legătură cu aceste mărfuri. Controlul se poate face la sediul declarantului, al oricărei alte persoane interesate direct sau indirect din punct de vedere profesional în operațiunile menționate sau al oricărei alte persoane care se află în posesia acestor acte ori deține informații în legătură cu acestea. De asemenea, poate fi făcut și controlul fizic al mărfurilor, dacă acestea mai există.*

(3) *Când după reverificarea declarației sau după controlul ulterior rezultă că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații inexacte sau incomplete, autoritatea vamală ia măsuri pentru regularizarea situației, ținând seama de noile elemente de care dispune.*

Din analiza documentelor ce constituie dosarul cauzei, a facturii externe, determinarea valorii în vamă pentru stabilirea drepturilor vamale de import constând în accize și taxa pe valoarea adăugată, era necesar a se efectua potrivit dispozițiilor art.109, alin.1) din HG nr. 1.114 din 9 noiembrie 2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României, cu aplicarea regulilor cuprinse în Codul vamal (art.77 și art.78), care fac trimitere la procedura de determinare a valorii în vamă pe baza valorii de tranzacție, adică a prețului efectiv plătit, nefiind incidente speței prevederile art.109, alin 6) a Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României cu privire la stabilirea valorii în vamă a autovehiculelor folosite în funcție de valorile aprobate prin ordin al ministrului Finanțelor Publice, de vechimea și caracteristicile tehnice, întrucât valoarea de catalog aprobată prin Ordinul M.F.P. nr.687/2001 au fost elaborate în aplicarea dispozițiilor art.109, alin.4) și alin.6), precum și ale pct.12 din Anexa 6 la Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, care se referă la stabilirea valorii în vamă a bunurilor, autovehiculelor și vehiculelor folosite introduse în țară de persoane fizice necomercianți, care nu au obligația legală de a evidenția în acte contabile valoarea unei tranzacții.

În consecință, era necesar a se avea în vedere regula stipulată la art.77 din Codul vamal al României, așa cum a fost aprobat prin Legea nr.141/1997, cu privire la determinarea valorii în vamă pe baza metodei valorii de tranzacție, adică a prețului plătit sau de plătit pentru mărfuri, neputând fi acceptată interpretarea potrivit căreia alin.6) al art.109 din HG nr.1114/2001 ar reprezenta o derogare de la principiile determinării valorii în vamă pe baza Acordului privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife și comerț (G.A.T.T.), încheiat la Geneva la 1 noiembrie 1979, la care România este parte.

În aceste condiții, se reține că petiționara, având calitatea de *persoană juridică* nu a avut în vedere dispozițiile legale în materie aplicabile speței deduse judecătii, la data producerii fenomenului economic, respectiv la data întocmirii declarației vamale, având drept consecință *declararea unei valori în vamă subevaluate*, situație față de care este responsabilă, având în vedere consecința rezultată, de diminuare nelegală a bazei de determinare a datoriei vamale de natura accizelor și a taxei pe valoare adăugată contestate.

Este de reținut și modul de interpretare identic este dat și de MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE prin Direcția de Politici și Legislație în Domeniile Vamal și Nefiscal, care – prin Adresa nr.435.104/PG/16.02.2011 – referitor la modalitatea de stabilire a valorii în vamă *în cazul importului definitiv al autoturismelor second hand, efectuat de persoane juridice*, prin care se subliniază necesitatea aplicării Decretului de Stat nr.183 din 11 iunie 1980 prin care au fost acceptate unele rezultate ale negocierilor

multilaterale din cadrul Acordului general pentru tarife și comerț – GATT – runda Tokyo, printre care și Acordul privind articolul VII al Acordului general pentru tarife și comerț încheiat la Geneva la 12 aprilie 1979 și protocolul la acest acord, încheiat la Geneva la 1 noiembrie 1979, prevederi reconfirmate prin Acordul de la Marrakech privin constituirea Organizației Mondiale de Comerț, ratificat de România prin Legea nr.133/1994, potrivit căroră se reglementează determinarea valorii în vamă pentru mărfurile care fac obiectul importurilor, respectiv valoarea de tranzacție, adică prețul efectiv plătit sau de plătit, pentru mărfurile când acestea sunt vândute pentru export cu destinația țării de import cu ajustările permise prin acord, fără a fi aplicabile prevederile art.109, alin.6) din HG nr.1114 /2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României, care se referă la valoarea în vamă a autovehiculelor și a vehiculelor folosite, introduse în țară de călători și alte persoane fizice, cum rezultă și din pct.12 al Anexei nr.6 la regulament; precizând totodată că Ordinul ministrului Finanțelor Publice nr.687/2001 a fost aplicabil până la data abrogării sale prin Ordinul ministrului Finanțelor Publice nr. 1.076/26.06.2006, mai puțin Anexa 6 care își încetează aplicabilitatea începând cu data de 01.01.2006.

Nu pot fi reținute argumentele societății contestatoare, în soluționarea favorabilă a cauzei, cu privire la susținerea faptului că informațiile date cu ocazia controlului vamal au fost complete. Este necesar a reține ca fiind în eroare la stabilirea valorii în vamă - prin comisionar vamal -, întrucât contravine prevederilor art.3, lit.s) și art.50, alin.2) ale LEGII nr. 141 din 24 iulie 1997 precum și ale art. 40 din HOTĂRÂREA GUVERNULUI nr. 1.114 din 9 noiembrie 2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României, așa cum sunt citate în drept, potrivit cu care declarația vamală reprezintă actul unilateral cu caracter public, prin care o persoană manifestă, în formele și în modalitățile prevăzute în reglementările vamale, voința de a plasa mărfurile sub un regim vamal determinat, și se completează și se semnează, de către titularul operațiunii sau de către reprezentantul său, în formă scrisă, având valoarea unei declarații pe propria răspundere a acestuia în ceea ce privește exactitatea datelor înscrise în declarația vamală.

În susținere vin și dispozițiile art.77, alin.(1) și art.78, alin. (1) Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al României, potrivit cu care procedura de determinare a valorii în vamă este cea prevăzută în Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife și comerț (G.A.T.T.), încheiat la Geneva la 1 noiembrie 1979, la care România este parte, iar valoarea în vamă se determină și se declară de către importator, care este obligat să depună la biroul vamal o declarație pentru valoarea în vama, însoțită de facturi sau de alte documente de plată a mărfii și a cheltuielilor pe parcurs extern, aferente acesteia în condițiile în care declarația de valoare în vamă poate fi depusă și prin reprezentant, în acest caz răspunderea fiind solidară.

În condițiile date, este de reținut că Declarația vamală de import constituie actul juridic întocmit de operatorul economic contestator prin care acesta își asumă toată responsabilitatea privind corecta declarare a valorii în vamă a mărfurilor prezentate la vămuire, care prin înregistrare la autoritatea vamală este acceptat de aceasta și declanșează operațiunea de vămuire.

Așa fiind, referitor la obiectiile cu privire la exactitatea datelor consemnate în declarația vamală, aceasta nu se suține cu privire la valoarea în vamă declarată, procedura urmată de autoritatea vamală privind acțiunea de reverificare având în vedere prevederile art. 61, alin. (1) din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al României precum și ale art.100 alin.(1)-(3) din Legea nr. 86 din 10 aprilie 2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, cu privire la dreptul autorității vamale ca, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, sa efectueze

controlul vamal ulterior al operațiunilor prin verificarea oricăror documente, registre și evidențe referitoare la mărfurile vămuite.

Este necesar a se mai reține și faptul că în sensul aplicării dispozițiilor art.61, al. (1) precum și ale art.187, al.(1) ale Legii nr. 141 din 24 iulie 1997 privind Codul vamal al României, pe baza principiului că legea trebuie interpretată în sensul aplicării ei, acordarea regimului vamal solicitat de operatorul economic, precum și vămuirea mărfurilor realizându-se în condițiile în care timpul afectat acestei activități, cât și posibilitățile concrete de acțiune ale autorității vamale, sunt limitate. Astfel că autoritatea nu are posibilitatea să execute decât un *control formal* asupra documentelor prezentate, un control vamal fizic prin sondaj, orientat în special asupra determinării felului mărfurilor și un control cantitativ bazat pe mențiunile existente în documentele de transport sau în facturi (ca principiu).

Autoritatea vamală este însă investită cu răspundere, deloc lipsită de importanță, a respectării tuturor condițiilor stabilite de lege pentru acordarea regimului vamal solicitat de persoana juridică solicitantă.

În această situație apare absolut necesar ca autoritatea vamală să poată efectua, ulterior acordării liberului de vamă, un *control aprofundat*, executat în această situație în special asupra documentelor depuse împreună cu declarația vamală, precum și a documentelor comerciale și evidențelor materiale și contabile.

În concluzie, *liberul de vamă se acordă sub prezumția exactității datelor consemnate în declarația vamală, ulterior, în interiorul termenului de prescriere, autoritatea vamală competentă, având posibilitatea de a verifica bunacredința a titularului operațiunii, la furnizarea informațiilor.*

Ca urmare, *depunerea și acceptarea declarației vamale nu este echivalentă cu o verificare pe fond a operațiunii, acordarea liberului de vamă fiind efectuată sub rezerva unei reverificări ulterioare cu privire la exactitatea informațiilor furnizate prin declarația vamală.*

Dacă în urma acestui control ulterior aprofundat rezultă diferențe de taxe vamale, acestea se datorează statului de operatorul economic sau, după caz, autoritatea vamală le restituie acestuia.

Așa fiind, este necesar a se mai reține că în conformitate cu prevederile legale citate anterior, autoritatea vamală competentă are dreptul de a reconsidera cuantumul drepturilor vamale de import, în condițiile în care solicitantul știa sau ar fi trebuit să știe că informațiile erau inexacte sau incomplete, în speță, aceste informații fiind consemnate în declarația vamală. Contestatoarea, în calitate de titular al operațiunii, ca persoană juridică, trebuia să cunoască reglementările legale în materie - la care nu a înțeles să se raporteze prin cererea depusă -.

Este de avut în vedere și faptul că declarația vamală este actul de bază pentru efectuarea operațiunilor de vămuire a mărfurilor, întocmită de titularul operațiunii sau de reprezentantul acesteia (cazul de față). În situația nedepunerii acesteia vămuirea nu poate fi inițiată, declarația vamală fiind actul prin care operatorul economic, ca titular al operațiunii, solicită plasarea mărfurilor sub un regim vamal care să fie în concordanță cu scopul operațiunii comerciale.

În aceste condiții, este evident că autoarea cererii, în calitatea ce o deține, de titular al operațiunii, prin reprezentantul său, *declară pe proprie răspundere, elementele care stau la baza deciziei pe care autoritatea vamală urmează să o stabilească atât în privința acordării regimului vamal, cât și în ceea ce privește cuantumul drepturilor datorate statului.*

Cât privește invocarea faptului că în situația unei posibile erori privind determinarea datoriei vamale la momentul importului, fără a se stabili în mod concret vinovăția unei anume persoane, este necesar a se reține faptul că organele de revizuire dețin competența de soluționare exclusiv în ceea ce privește latura administrativ-fiscală a

fenomenului economic, nedeținând competența materială de a se pronunța asupra vinovăției părților.

Referitor la critica adusă actului administrativ fiscal atacat, potrivit cu care controlul vamal ulterior desfășurându-se la data de .....2006, și ca urmare în afara termenului de 5 ani calendaristici – raportat la data la care a avut loc vămuirea, ...2006 -, autoarea cererii este necesar să ia act de faptul că autoritatea vamală a acționat în limitele prevăzute de dispozițiile ORDONANȚA GUVERNULUI nr. 92 din 24 decembrie 2003 (**republicată**) privind Codul de procedură fiscală cu modificările și completările ulterioare – art.91, alin.(1) și alin.(2) – coroborate cu art.92, alin.(1), art.28, alin.(5) și alin. (6) din *ordonanță*, a HG nr.1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală – pct.89.1.-, ale art.16, lit.b) al **DECRETULUI nr. 167 din 21 aprilie 1958 – republicat** - privitor la prescripția extinctivă, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale *legii speciale* [Legea nr.141/1997-art.61, alin. (1)]. În baza dispozițiilor legale precizate este de reținut că datoria vamală născându-se în anul 2006, termenul de prescripție începe să curgă de la data acceptării și înregistrării declarației vamale de import, respectiv .....2006. În aceste condiții, datoria vamală născându-se înaintea datei de 01.01.2007 – data aderării României la Uniunea Europeană -, prescrierea dreptului organului vamal de a stabili diferențe privind drepturile vamale, față de cele stabilite inițial la momentul acceptării și înregistrării declarației vamale este stabilit prin dispozițiile art.61, alin.(1) din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al României, coroborate cu cele ale art.100, alin.(1) din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României, respectiv de 5 ani. Astfel, *legea specială* – Legea nr.141/1997 -, care derogă de la legea generală, stabilește acest termen, în interiorul căruia, organul vamal are dreptul de a efectua control ulterior în perioada .....2006 – .....2011. În acest interval, respectiv 02.02.2011 s-a procedat la controlul ulterior inițial – pe baza Procesului verbal de control nr.515 – materializat prin Decizia de regularizare a situației nr. ..../.....2011, acte administrative desființate prin Decizia nr. ..../.....2011, urmare a contestației înregistrate la DJAOV Teleorman sub nr. ..../.....2011. Astfel, autoritatea vamală a fost obligată la refacerea/reluarea controlului ulterior, vizând aceeași perioadă și același obiect, acțiune care a dat naștere actelor administrative atacate prin prezenta cerere (Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. ..../.....2011, care constituie titlul de creanță rezultat în urma întocmirii de către organele vamale din cadrul DJAOV Teleorman, a Procesului verbal de control nr. ..../.....2011.) În condițiile date, urmare a faptului că actele de control au fost emise sub rezerva posibilității atacării acestora de către operatorul economic, termenul de prescripție a fost *întrerupt*, astfel încât constatările din noile acte de control încheiate la .....2011 nu pot fi prescise.

În sprijinul acestor argumentări vin dispozițiile legale specificate anterior, așa cum au fost citate în considerentele prezentei decizii.

Cât privește sesizarea cu privire la invocarea de către autoritatea vamală în Procesul verbal de control ca fiind *temei de drept* a unor Adrese emise de Ministerul Finanțelor Publice, organul de revizuire reține punctul de vedere a organelor vamale cu privire la faptul că acestea nu reprezintă temei de drept și ca atare nu au fost înscrise în Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. ..../.....2011, aceasta reprezentând în fapt titlu de creanță atacat.

Organele de revizuire mai rețin că la dosarul cauzei se găsește anexat Procesul verbal nr. .... din .....2011 în care autoritatea vamală consemnează că deplasându-se la sediul social nu a putut fi contactată nici o persoană care să reprezinte firma contestatoare, situație în care echipa de control nu a avut acces la documentele de evidență contabilă, astfel că nu s-a pronunțat printr-o cercetare la fața locului asupra obiectivelor solicitate cu privire la modul de înregistrare a autoturismului importat și la ce valoare; precizându-se

totodată că înștiințările cu privire la această acțiune, transmise către destinatar, cu confirmare de primire, au fost returnate cu specificația *lipsă destinatar*.

Cum nici celelalte argumente aduse de autoarea cererii în susținerea cauzei, așa cum au fost consemnate la Cap. al II-lea al prezentei, și la care s-a răspuns prin considerentele deciziei de soluționare, nu sunt de natură să conducă la soluționarea favorabilă a cererii, și având în vedere dispozițiile legale în materie citate anterior, urmează ca, pe cale de consecință, contestația să fie *respinsă ca neîntemeiată*, pentru acest capăt de cerere.

Drept urmare, având în vedere faptul că argumentele aduse de petiționară nu sunt de natură să modifice concluziile autorității vamale așa cum au fost consemnate în Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. ..../.....2011 emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Teleorman, sinteză a Procesului verbal de control nr. ..../.....2011, pe baza argumentelor prezentate anterior cu privire la determinarea valorii în vamă, se mențin obligațiile stabilite în sarcina petiționare de natura accizelor și taxei pe valoarea adăugată în cuantum de ..... lei și respectiv ..... lei, stabilite în baza LEGII nr.141 din 24 iulie 1997 privind Codul vamal al României, în vigoare din data de 30 septembrie 1997, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 180 din 1 august 1997, cu modificările și completările ulterioare, a LEGII nr.133 din 22 decembrie 1994 pentru ratificarea Acordului de la Marrakech privind constituirea Organizației Mondiale de Comerț, a Acordului internațional privind carnea de bovină și a Acordului internațional privind produsele lactate, încheiate la Marrakech la 15 aprilie 1994 – publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 360 din 27 decembrie 1994, precum și a celorlalte acte normative date în aplicare, așa cum anterior au fost citate.

B. Cuprivire la obligarea la plată a accesoriilor (majorări, dobânzi și penalități de întârziere) în cuantum total de ..... lei, aferente accizelor datorate, precum și a accesoriilor în cuantum total de ..... lei, aferente taxei pe valoarea adăugată datorată

Direcția Generală a Finanțelor Publice a jud. Teleorman este legal investită a se pronunța dacă obligațiile de plată accesorii stabilite în sarcina societății comerciale petiționare sunt datorate, în condițiile în care debitele de natura accizelor și taxei pe valoarea adăugată stabilite suplimentar, sunt de asemenea datorate.

În vederea soluționării acestui capăt de cerere, este de reținut că în drept sunt aplicabile dispozițiile ORDONANȚEI nr. 92 din 24 decembrie 2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală – publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 513 din 31 iulie 2007 - , cu modificările și completările ulterioare, care prevede:

ART. 119

Dispoziții generale privind dobânzi (majorări de întârziere) și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

(3) Dobânzile se fac venit la bugetul căruia îi aparține creanța principală.

(4) Dobânzile și penalitățile de întârziere se stabilesc prin decizii întocmite în condițiile aprobate prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu excepția situației prevăzute la art. 142 alin. (6).

Art. 119 a fost modificat de pct. 9 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 39 din 21 aprilie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 278 din 28 aprilie 2010:

Art. 119 va avea cuprinsul prevăzut la pct. 9 al art. I din ORDONANȚA DE URGENTĂ nr. 39 din 21 aprilie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 278 din 28 aprilie 2010, începând cu data de 1 iulie 2010, conform alin. (1) al art. III din același act normativ.

ART. 120

Dobânzi (Majorări de întârziere)

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

Art. 120 a fost modificat de pct. 9 al art. I din ORDONANȚA DE URGENTĂ nr. 39 din 21 aprilie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 278 din 28 aprilie 2010.

ART. 120¹

Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.

Art. 120¹ a fost introdus de pct. 11 al art. I din ORDONANȚA DE URGENTĂ nr. 39 din 21 aprilie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 278 din 28 aprilie 2010.

Organul de revizuire, în urma analizării documentelor care constituie dosarul cauzei, raportat la cadrul legislativ mai sus citat, apreciază că organul vamal a procedat la stabilirea obligațiilor fiscale accesorii în quantumul contestat, prin aplicarea dispozițiilor legale în materie.

În cazul creanțelor fiscale cu scadență anterioară datei de 01 iulie 2010, fiind calculate majorări de întârziere, iar începând cu această dată se datorează dobânzi și penalități de întârziere, caz în care termenele în funcție de care se stabilește nivelul penalităților de întârziere încep să curgă de la data de 01 iulie 2010. (potrivit art. I din ORDONANȚA DE URGENTĂ nr. 39 din 21 aprilie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 278 din 28 aprilie 2010, începând cu data de 1 iulie 2010, conform alin. (1) al art. III din același act normativ).

Cum din documentele anexate dosarului cauzei aflat în soluționare nu se desprind elemente care să ducă la concluzia că nu au fost respectate dispozițiile legale în materie citate, urmează a se proceda la *respingerea ca neîntemeiată* contestația referitoare obligațiile de plată accesorii în quantum total de de ..... lei, aferente accizelor datorate, precum și a accesoriilor în quantum total de ..... lei, aferente taxei pe valoarea adăugată datorată.

Așa fiind, situația dată conduce la concluzia implicită a menținerii celor stabilite prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. ..../.....2011 emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Teleorman, sinteză a Procesului verbal de control nr. ..../.....2011, cu privire la acest capăt de cerere.

Ceea ce este accesoriu urmează situația a ceea ce este principal – accesorium sequitur principalae – adagiu latin aplicat speței deduse judecătii, exprimă dependența necesară a regimului juridic a unui drept, de regimul juridic al unui alt drept.

* *

Având în vedere considerentele de fapt și de drept arătate, în temeiul H.G. nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, a H.G.

nr.109/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, a O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a HG nr.1050/2004 privind Normele de aplicare a OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, precum și a Ordinului Președintelui A.N.A.F. nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, directorul executiv al Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Teleorman

DECIDE :

Art.1. Se respinge ca neîntemeiată contestația formulată de SC ..... SRL ..... împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. ..../.....2011 emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Teleorman, sinteză a Procesului verbal de control nr. ..../.....2011, menținându-se – în consecință – în sarcina petitionarei obligațiile de plată stabilite suplimentar în cuantum total de ..... lei reprezentând :

- accize: ..... lei;
- accesorii aferente (majorări, dobânzi și penalități): ..... lei;
- TVA: ..... lei;
- accesorii aferente (majorări, dobânzi și penalități): ..... lei.

Art.2. Decizia poate fi atacată la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă în termen de 6 luni de la data comunicării.

Art.3. Prezenta a fost redactată în 4 (patru) exemplare, egal valabile, comunicate celor interesați.

Art.4. Biroul de soluționare a contestațiilor va duce la îndeplinire prevederile prezentei decizii.

.....,

DIRECTOR EXECUTIV